

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Green Swan Pharmaceuticals CR, a.s.

κατά

Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Nejvyšší správní soud — Ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφος 3, του άρθρου 2, παράγραφος 2, σημείο 6, και του άρθρου 28, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1924/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τους ισχυρισμούς διατροφής και υγείας που διατυπώνονται στα τρόφιμα (ΕΕ L 404, σ. 9) — Έννοια του «ισχυρισμού περί μείωσης του κινδύνου εκδήλωσης ασθένειας» — Ισχυρισμός επί της συσκευασίας προϊόντος, σύμφωνα με τον οποίο «το προϊόν αυτό περιλαμβάνει συμπλήρωμα σε ασβέστιο και βιταμίνη D3, το οποίο συμβάλλει στη μείωση παράγοντα κινδύνου για την εκδήλωση οστεοπόρωσης και καταγμάτων»

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, παράγραφος 2, σημείο 6, του κανονισμού (ΕΚ) 1924/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τους ισχυρισμούς διατροφής και υγείας που διατυπώνονται στα τρόφιμα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 116/2010 της Επιτροπής, της 9ης Φεβρουαρίου 2010, πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι, για να χαρακτηριστεί ως «ισχυρισμός περί μείωσης του κινδύνου εκδήλωσης ασθένειας», κατά την έννοια αυτής της διατάξεως, ισχυρισμός επί θεμάτων υγείας δεν πρέπει οπωσδήποτε να αναφέρει ρητώς ότι η κατανάλωση μιας κατηγορίας τροφίμων, ενός συγκεκριμένου τροφίμου ή ενός από τα συστατικά του μειώνει «αισθητά» παράγοντα κινδύνου εκδήλωσης ανθρώπινης ασθένειας.
- 2) Το άρθρο 28, παράγραφος 2, του κανονισμού 1924/2006, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 116/2010, πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι εμπορικό χαρακτήρα μνεία περιλαμβανόμενη στη συσκευασία τροφίμου μπορεί να αποτελέσει εμπορικό σήμα ή εμπορική ονομασία, κατά την έννοια αυτής της διατάξεως, υπό την προϋπόθεση ότι προστατεύεται ως τέτοιο σήμα ή τέτοια ονομασία από την εφαρμοστέα νομοθεσία. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να ελέγξει, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που χαρακτηρίζουν την υπόθεση της οποίας έχει επιληφθεί, αν μια τέτοια μνεία αποτελεί πράγματι εμπορικό σήμα ή εμπορική ονομασία που προστατεύεται κατ' αυτόν τον τρόπο.
- 3) Το άρθρο 28, παράγραφος 2, του κανονισμού 1924/2006, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 116/2010, πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι αφορά αποκλειστικώς τρόφιμα φέροντα εμπορικό σήμα ή εμπορική ονομασία που πρέπει να θεωρούνται ως ισχυρισμός επί θεμάτων διατροφής ή υγείας κατά την έννοια του κανονισμού αυτού και τα οποία, υπό τη μορφή αυτή, υπήρχαν προ της 1ης Ιανουαρίου 2005.

(1) ΕΕ C 273 της 8.9.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2013 [αίτηση του Højesteret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Metro Cash & Carry Danmark ApS κατά Skatteministeriet

(Υπόθεση C-315/12) (1)

[Ειδικός φόρος καταναλώσεως — Οδηγία 92/12/ΕΟΚ — Άρθρα 7 έως 9 — Οδηγία 2008/118/ΕΚ — Άρθρα 32 έως 34 — Ενδοκοινοτική κυκλοφορία προϊόντων υποκειμένων σε ειδικό φόρο καταναλώσεως — Κανονισμός (ΕΟΚ) 3649/92 — Άρθρα 1 και 4 — Απλουστευμένο συνοδευτικό έγγραφο — Αντίτυπο 1 — Δραστηριότητα «cash & carry» — Προϊόντα που έχουν ήδη τεθεί σε ανάλωση σε κράτος μέλος και βρίσκονται στην κατοχή προσώπου για εμπορικούς σκοπούς στο εσωτερικό άλλου κράτους μέλους ή προϊόντα που αποκτώνται από ιδιώτες για δικές τους ανάγκες και μεταφέρονται από τους ίδιους — Οινοπνευματώδη ποτά — Δεν υφίσταται υποχρέωση ελέγχου από τον προμηθευτή]

(2013/C 260/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Højesteret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Metro Cash & Carry Danmark ApS

κατά

Skatteministeriet

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Højesteret — Ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 4, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992 σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης (ΕΕ L 76, σ. 1), και του άρθρου 34, παράγραφος 1, της οδηγίας 2008/118/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης και για την κατάργηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ (ΕΕ L 9, σ. 12) καθώς και του κανονισμού (ΕΟΚ) 3649/92 της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 1992, σχετικά με απλουστευμένο συνοδευτικό έγγραφο για την ενδοκοινοτική κυκλοφορία προϊόντων υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, για τα οποία έχει καταβληθεί φόρος και τα οποία έχουν διατεθεί στην κατανάλωση στο κράτος μέλος αποστολής (ΕΕ L 369, σ. 17) — Ειδικός φόρος κατανάλωσης — Προϊόντα που αποκτούν ιδιώτες για δική τους ανάγκη — Υποχρέωση ή μη μιας επιχειρήσεως κράτους μέλους να βεβαιωθεί για την παραλαβή του αντιτύπου 1 του απλοποιημένου συνοδευτικού εγγράφου κατά την πώληση αλκοολούχων ποτών στα εντός του εν λόγω κράτους μέλους καταστήματά της προς υπηκόους άλλων κρατών μελών οι οποίοι πραγματοποιούν τις αγορές τους επιδεικνύοντας κάρτα καταστήματος εκδοθείσα επ' ονόματι επιχειρήσεων εγκατεστημένων σε άλλα κράτη μέλη και στην περίπτωση κατά την οποία ο κάτοχος της κάρτας παραλαμβάνει αλκοολούχα ποτά επί τόπου προκειμένου να τα μεταφέρει ο ίδιος στο κράτος μέλος της κατοικίας του

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 7 έως 9 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων

που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 92/108/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 1992, καθώς και τα άρθρα 1 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3649/92 της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 1992, σχετικά με απλουστευμένο συνοδευτικό έγγραφο για την ενδοκοινοτική κυκλοφορία προϊόντων υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, για τα οποία έχει καταβληθεί φόρος και τα οποία έχουν διατεθεί στην κατανάλωση στο κράτος μέλος αποστολής, έχουν την έννοια ότι δεν επιβάλλουν σε επαγγελματίες, όπως αυτός της κύριας δίκης, να ελέγξει εάν οι αγοραστές που είναι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη έχουν την πρόθεση να εισαγάγουν υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα σε άλλο κράτος μέλος και, ενδεχομένως, εάν μια τέτοια εισαγωγή πραγματοποιείται για προσωπικούς ή εμπορικούς σκοπούς.

2) Τα άρθρα 32 έως 34 της οδηγίας 2008/118/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης και για την κατάργηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ, δεν τροποποιούν ουσιωδώς τα άρθρα 7 έως 9 της οδηγίας 92/12, όπως αυτή έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 92/108, ώστε να δικαιολογείται, υπό περιστάσεις όμοιες με αυτές της κύριας δίκης, διαφορετική απάντηση στο πρώτο ερώτημα.

3) Το άρθρο 8 της οδηγίας 92/12, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/108, έχει την έννοια ότι μπορεί, υπό περιστάσεις όμοιες με αυτές της κύριας δίκης, να περιλαμβάνει την αγορά προϊόντων υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, οσάκις τα προϊόντα αυτά αποκτώνται από ιδιώτες για δικές τους ανάγκες και μεταφέρονται από τους ίδιους, στοιχείο το οποίο απόκειται στις αρμόδιες εθνικές αρχές να ελέγξουν ανά περίπτωση.

(¹) ΕΕ C 258 της 25.8.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Ιουλίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Κυπριακής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-412/12) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 1999/31/ΕΚ — Υγειονομική ταφή αποβλήτων — Λειτουργία χωρίς σχέδιο διευθέτησής του χώρου — Υποχρέωση τερματισμού της)

(2013/C 260/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Γ. Ζαββός και D. Düsterhaus)

Καθής: Κυπριακή Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Μ. Χατζηγεωργίου και Κ. Λυκούργος)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 14 της οδηγίας 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999,

περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων (ΕΕ L 182, σ.1) — Συνέχιση της λειτουργίας των χωματερών της Λευκωσίας και της Λεμεσού ελλείψει σχεδίου διευθέτησής του χώρου

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Κυπριακή Δημοκρατία, παραλείποντας να θέσει εκτός λειτουργίας όλες τις χωματερές ανεξέλεγκτης διαθέσεως αποβλήτων (ΧΑΔΑ) στην επικράτεια της ή να διασφαλίσει ότι αυτές πληρούν τις απαιτήσεις της οδηγίας 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 14 της οδηγίας αυτής.

2) Καταδικάζει την Κυπριακή Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 366 της 24.11.2012.

**

Αίτηση γνωμοδότησης, την οποία υπέβαλε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 218, παράγραφος 11, ΣΛΕΕ

(Γνωμοδότηση 2/13)

(2013/C 260/32)

Γλώσσα διαδικασίας: όλες οι επίσημες γλώσσες

Αιτούσα

Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Η. Krämer, L. Romero Queena, C. Ladenburger και Β. Smulders)

Ερώτημα που έχει υποβληθεί στο Δικαστήριο

Είναι συμβατό με τις Συνθήκες το σχέδιο συμφωνίας για την προώθηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Σύμβαση για την προώθηση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Baden-Württemberg (Γερμανία) στις 7 Μαΐου 2013 — Birgit Wagener κατά Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Villingen-Schwenningen

(Υπόθεση C-250/13)

(2013/C 260/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Baden-Württemberg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Birgit Wagener

Καθής: Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Villingen-Schwenningen